

get sympati for den del af forslaget, der handler om at give folk, der er i krise, en så god professionel rådgivning, at de venter med at tage afgørende, determinerende skridt vedrørende deres parforhold, til vredesfasen i krisen er gennemlevet og de nærmer sig en ny orienteringsfase i parforholdets krise.

Når det er sagt, er det også vores opfattelse, at der i forslaget bemærkninger og begrundelser anvendes nogle præmisser, som vi ikke mener holder:

Forslagsstillerne begrundet forslaget med den høje skilsmisseprocent og henleder også opmærksomheden på, at den obligatoriske rådgivning i forbindelse med skilsmisser blev ophævet i 1989.

Det er rigtigt, at der er en stor andel af de indgåede ægteskaber og parforhold, som ender i skilsmisser. Det er imidlertid også en kendsgerning, at den forholdsmæssige andel af par, der vælger skilsmisser, har været faldende igennem de seneste 10 år. Det skyldes, at antallet af vielser har været stigende fra 31.132 i 1987 til 34.163 i 1997, samtidig med at det faktiske antal skilsmisser har været faldende fra 14.381 i 1987 til 12.848 i 1997.

Der er altså tale om et relativt fald i skilsmisser i forhold til indgåede ægteskaber fra 46,2 pct. til 37,6 pct.

Samtidig ændres tidspunktet, hvor folk vælger skilsmisse, idet der relativt set ikke er nær så mange skilsmisser i ægteskabets første 3 år nu, som der var for 10 år siden. Der er faktisk tale om et fald fra 14,2 pct. af samtlige skilsmisser til 12,8 pct.

Der er mange hypoteser om, hvorfor denne udvikling finder sted. Jeg har den personlige opfattelse – men den tror jeg mange deler – at tendensen kommer af, at unge mennesker i dag venter nogle år med at gifte sig. De flytter sammen, og så prøver de de udfordringer og forpligtelser, der knytter sig til et samliv, inden de gifter sig, og så holder ægteskabet altså længere.

Med de tal vil jeg ikke bortforklare, at der stadig væk er nogle problemer i forbindelse med uoverensstemmelser i parforhold, især problemer, der rammer børn. Jeg vil blot påpege, at tidens almindelige tendens er en reaktion i form af færre skilsmisser i forhold til den aktion, der fandt sted, da antallet af skilsmisser toppede for 15-20 år siden.

Som jeg nævnte, har vi en dyb erkendelse af, at der er behov for hjælp til par i krise og til

parrenes børn. Det helt forfærdelige er blot – og det er jo en kendsgerning, som alle professionelle i mange sammenhænge har erkendt, f.eks. lærere i forbindelse med forældrekonsultationer og medarbejdere i krisecentre og i den børnesagkyndige rådgivning – at de tilfælde, hvor rådgivning er mest tiltrængt, ofte er de tilfælde, hvor det er sværest at få folk til at komme og modtage rådgivningen. Det kræver mindst to at skilles, og det kræver mere end en at forliges.

Det er muligt, at der skal være bedre rådgivningstilbud til rådighed, end der er nu, men vi føler os ikke helt overbeviste om, at beslutningsforslag nr. B 81 er svaret. Men vi håber, at folk bliver bedre til at bruge bl.a. de muligheder, som justitsministeren har opregnet, og det kunne måske være en god idé med en eller anden form for oplysningskampagne om de eksisterende rådgivningsmuligheder.

På den baggrund kan vi ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjusen (KRF):

Fru Else Marie Mortensen sagde ganske rigtigt, at det kræver mindst to at skilles og mere end en at forliges, og det synes jeg sådan set meget godt rammer nogle af de problemer ind, som ægtefolk kan stå over for.

Det, som jeg synes er vigtigt at fremhæve i forbindelse med Kristeligt Folkepartis forslag i dag, er jo, vi ønsker at sætte ind med en tidlig rådgivning, før hele korthuset braser sammen, havde jeg nær sagt, og man er dér, hvor man skal skilles, og hvor man ikke kan forliges længere.

Det synes jeg er den helt principielle forskel, også med hensyn til det forslag, regeringen kom med i 1994. Og jeg kunne meget godt tænke mig at høre Socialdemokratiet her på talerstolen i dag tilkendegive, om ikke det skal være Kristeligt Folkepartis forslag, som skal bruges, så i hvert fald at der bør ske noget på området her. For selv om der er sket et relativt fald i antallet af skilsmisser i de sidste år – og gudske lov for det – så er der dog trods alt stadig væk over 12.000, der bliver skilt.

Og erfaringerne fra bl.a. det dygtige arbejde, der gøres i Ægteskabs- & Skilsmissehjælpen, er jo rent faktisk, at tidlig rådgivning nytter. Den skaber nyt liv i ægteskaber, som ellers er gået mere eller mindre døde. Og i forhold til den forebyggelsespolitik, som bl.a. Socialdemokratiet står for på mange andre områder, synes jeg